

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112010427
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112010427.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojka Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 24. júna 2015, prejednal odvolanie obžalovaného W. T., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 08.09.2014 sp.zn. 4T/41/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznal obžalovaného W. T. za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1,4 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

dňa 11.09.2007 ako prokurista spoločnosti Dopravná, s.r.o., Majerská cesta 65, Banská Bystrica uzavrel ako nájomca so spoločnosťou B.O.F., a.s., Miletičova 1, Bratislava, toho času VÚB Leasing, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, ako prenajímateľom lízingové zmluvy č. XXXXXX, XXXXXX, predmetom ktorých boli ťahač návesu zn. Mercedes Actros 1844 LS 36, VIN: WDB9340321L243978 v obstarávacej cene 99.365,- Eur, ťahač návesu zn. Mercedes Actros 1844 LS 36, VIN: WDB9340321L252559 v obstarávacej cene 99.365,- Eur, pričom po prevzatí predmetov lízingu si ako nájomca riadne neplnil povinnosti vyplývajúce z lízingových zmlúv, riadne neuhrádzal lízingové splátky, na základe čoho prenajímateľ 05.08.2008 mimoriadne ukončil predmetné lízingové zmluvy a nájomcu 06.08.2008 vyzval na okamžité odovzdanie predmetov lízingu, pričom tieto predmety lízingových zmlúv do nevrátil, resp. neodovzdal ich postupníkovi - spoločnosti BFS, a.s., Prievozská 2/A, Bratislava, z titulu uzavretých zmlúv o postúpení pohľadávok vyplývajúcich z vyššie uvedených lízingových zmlúv zo dňa 21.01.2009, 21.11.2008, pričom obvinený na základe zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti Dopravná, s.r.o., Majerská cesta 65, Banská Bystrica na inú osobu uzavretej dňa 27.09.2010 v Banskej Bystrici predmety lízingu odovzdal preberajúcemu A. T., čím takto spoločnosti VÚB Leasing, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31318045 spôsobil škodu v celkovej výške 180.488,55 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2,4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov. Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 30.06.2011 sp.zn. 1T/16/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na tri roky. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávania akejkoľvek podnikateľskej činnosti vo svojom mene, ako aj v mene iného, vo výmere päť rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane - spoločnosti BFS, a.s., Prievozská 2/A, Bratislava, škodu v sume 180.488,55 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný odvolanie už do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, a to do viny a trestu.

Obžalovaný v písomnom vypracovaní odvolania prostredníctvom obhajcu upresnil dôvody odvolania tak, že sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu a vrátenia veci súdu prvého stupňa z dôvodov ust. § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. s tým, aby súd vec znovu prejednal a rozhodol.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania s poukazom na konkrétne pochybenia sa upriamil právne na skutočnosť, že podľa jeho názoru bez akýchkoľvek pochybností nebolo preukázané spáchanie žalovaného obzvlášť závažného zločinu jeho osobou, keď v posudzovanom prípade je dôkazná neistota, pretože jednotlivé dôkazy sú len opisom určitých udalostí tak, ako sa stali, ale podľa jeho názoru v rámci svojho hodnotiaceho resumé súd upriamil pozornosť len na dôkazy, ktoré zdanlivo svedčia v jeho neprospech bez toho, aby boli komplexne skúmané všetky dôkazy a teda svedčiace aj v jeho prospech. Okrem iného uvádza, že pri skúmaní hmotnoprávneho znaku skutkovej podstaty žalovaného trestného činu nie je výška škoda riadne ustálená a preukázaná, len predpokladaná, resp. dokazovaná Z. X. bez bližšej špecifikácie, keď inak škoda musí byť preukázaná a určená presne a musí byť verifikovaná aj inými dôkazmi, t.j. akým spôsobom a akými postupmi bola výška škoda ustálená. Podľa jeho názoru tiež z dokazovania nevyplýva, že by si predmety leasingu prisvojil, tieto prenajímateľ mohol v období rokov 2008 až 2010 kedykoľvek odobrať, nie je vysvetlené, prečo tak VÚB Leasing, a.s. nekonala.

Nebolo tiež preukázané a neobstojí čiastkový záver súdu, že predmet leasingu predal, hoci dohodnutú cenu leasingu nesplatil, ani to, že porušil dohodnuté povinnosti a zveril tieto hnuiteľné veci tretej osobe a tým ich odňal z dispozície vlastníka. Poukázal na to, že zmena osoby spoločníka a konateľa spoločnosti, Dopravná, s.r.o. neoznámila zmenu právneho postavenia tejto právnickej osoby, teda predmety leasingu neboli pri tejto zmene odovzdané inému subjektu práva. Nový spoločník a konateľ nadobudol na základe zmluvy o prevode obchodného podielu všetky práva a povinnosti spoločníka spoločnosti vo vzťahu k tretím osobám a v tomto smere neobstojí to, že odplata za prevod obchodného podielu vo výške 3.000,- Eur je nezodpovedajúca reálne existujúcim obchodným zvyklostiam, pretože platí zásada voľnosti pri uzatváraní právnych úkonov medzi účastníkmi, ktorú pri tomto type zmluvy zákon neobmedzuje. Inak základné imanie spoločnosti bolo v čase prevodu obchodného podielu ku dňu 27.09.2010 splatené.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné. V prvom rade treba uviesť, že odvolací súd preskúmal zákonnosť postupov aj z procesného hľadiska okresným súdom a v celom rozsahu musí konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje právne a skutkové závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivito i v ich súhrne.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy v záujme ustálenia skutočného stavu veci, dôkazy hodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia, so všetkými náležitosťami § 2 ods. 12 Tr. por., § 168 ods. 1 Tr. por. a takéto hodnotenie dôkazov a závery hodnotenia vedú aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný je páchatelom predmetného skutku a trestného činu, ako bol ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa dostatočne zrozumiteľne a podrobne odôvodnil napadnutý rozsudok, odvolací súd si toto hodnotenie

osvojil, stotožňuje sa s ním, a preto v ďalšej časti naň iba poukazuje, pretože by vlastne opakoval odôvodnenie veci súdom prvého stupňa v otázke skutkových záverov, ako aj právneho posúdenia predmetného skutku, ktoré zodpovedá stavu veci, zneniu skutku a jeho podradeniu pod ust. § 213 ods. 1,4 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania, k tomu v rámci odpovede odvolací súd musí konštatovať, že tieto sú skôr účelové, ako opodstatnené z hľadiska posúdenia právneho skutku po objektívnej a subjektívnej stránke predmetného trestného činu, resp. zločinu. Je z nich skôr zjavná snaha dosiahnuť posúdenie predmetného skutku podľa miernejších ustanovení Trestného zákona a tým aj dosiahnuť zjavne podstatne miernejší trest u obžalovaného a tiež aj z pohľadu výroku o náhrade škody. Obhajoba obžalovaného pritom ani dostatočne erudovane nenamieta postupy a samotné hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, len ich spochybňuje so všeobecnou argumentáciou argumentmi, ktoré skutočne pri výklade jednotlivých ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku platia, ale na druhej strane sa nevzťahujú dostatočne na tento prípad, aby ich bolo možné rešpektovať súdom prvého, resp. druhého stupňa.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne pochybenie, pretože súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti vyplývajúce z ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák., ako aj ostatné ustanovenia, ktoré by mohli mať vplyv na druh a výmeru trestu.

Nie je pravdou, že súd prvého stupňa hodnotil dôkazy nezákonne, keď bral v úvahu len skutočnosti svedčiacie v neprospech obžalovaného a prehliadol skutočnosti a dôkazy, ktoré vyplynuli v prospech obžalovaného. Už vyššie krajský súd pri hodnotení postupov pri ustálení viny uviedol a zamietal takýto názor ako neopodstatnený. Naopak treba uviesť, že u obžalovaného bolo možné skutok posúdiť aj podstatne prísnejšie ustanovenie Trestného zákona z hľadiska výmery trestu, keď miernejší trest v tomto prípade neprichádza v úvahu. V neprospech obžalovaného nebolo podané odvolanie, a teda odvolací súd nemohol výrok o treste zrušiť a uložiť obžalovanému prísnejší trest, rešpektujúc tak ust. § 322 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého

odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody (zákaz reformácie in peius). Súd prvého stupňa pri postupe v zmysle výrokovej časti napadnutého rozsudku vo výroku o treste prehliadol nezákonnosť uloženého súhrnného trestu, ktorý následne sám tiež nezákonným spôsobom zrušoval vo výroku o súhrnnom treste, hoci tu bola prekážka inej, už právoplatne rozhodnutej veci.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Pokiaľ by odvolací súd zrušil výrok o treste, obžalovaný by sa dostal do nevýhody, pretože okrem zákonného uloženia trestu z pohľadu prvého rozsudku po spáchaní predmetných skutkov a trestných činov by tak bola zhoršená jeho situácia, pretože by zostali v platnosti nasledujúce rozsudky, teda aj trest zrušený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 30.06.2011 sp.zn. 1T/16/2011, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a podmienčne mu

bol odložený na skúšobnú dobu päť rokov a zároveň peňažný trest 17.000,- Eur, ktorý už obžalovaný vykonal. Preto by boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie výkonu tohto trestu po tom, ako bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa v teraz prejednávanej veci odvolacím súdom namiesto rozsudku okresného súdu 1T/16/2011 a vo vzťahu k tomuto rozsudku a v ňom uloženému trestu mal byť rozsudkom súdu prvého stupňa ukladaný súhrnný trest.

Teda napravením pochybenia v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa by skutočne došlo k zhoršeniu situácie v neprospech obžalovaného v rozpore s už uvedenou procesnou zásadou zákazu zmeny k horšiemu (§ 322 ods. 3 Tr. por.).

Súd prvého stupňa však obžalovaného správne obligatórne pri obzvlášť závažnom zločine zaradil podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Rovnako obligatórne uložil obžalovanému aj ochranný dohľad vo výmere troch rokov v zmysle § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák.

Trest zákazu činnosti zodpovedá zneniu ust. § 61 ods. 2 Tr. zák., ktorý trest by mal spolupôsobiť pri prevýchove obžalovaného, ako aj prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovaným toho istého druhu, a to aj po vykonaní uvedeného trestu alebo jeho časti.

Vzhľadom k tomu, že poškodená strana spoločnosť BFS, a.s., Prievozská 2/A, Bratislava, si riadne a včas uplatnila svoj nárok na náhradu škody, pritom tento nárok je zákonný a podložený konkrétnymi dôkazmi, o jeho opodstatnenosti nevznikli žiadne pochybnosti, teda bola uložená povinnosť obžalovanému nahradiť škodu v tej časti, ktorá bola nesporne preukázaná. Poškodená strana si pritom svoj nárok uplatnila riadne a včas.

Preto odvolací súd pri uvedených zisteniach nemal dôvod na zmenu, resp. vrátenie veci súdu prvého stupňa, keď považuje napadnutý rozsudok za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.